

Список використаних джерел:

1. Цимбалюк В. Культурологічний аспект змісту національної освіти України // Режим доступу: https://www.narodnaosvita.kiev.ua/Narodna_osvita/vupysku/1/statti/2cumbalyuk/2cumbaluk.htm
2. Штихалюк Л. Українознавство як окремий предмет і інтегруюча методологія системи виховних і навчальних дисциплін // Режим доступу: <http://intkonf.org/shtihalyuk-ls-ukrayinoznavstvo-yak-okremiy-predmet-i-integruyucha-metodologiya-sistemi-vihovnih-i-navchalnih-distsiplin/>
3. Сазоненко І. Школа майбутнього // Українознавство. 2006. №3. С.102–106.

**Бугаєвський Михайло Сергійович,
Жаріков Іван Вікторович**
*аспіранти кафедри АКІТ ХНАДУ,
науковий керівник – Бугаєвська Ю.В., к.п.н., доцент*
e-mail: bugaevskaylia@ukr.net

ПЛАТФОРМИ СУЧАСНОГО ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРУ ДЛЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Впровадження інформаційних технологій у закладах вищої освіти є одним з елементів дистанційної освіти та сучасних форм навчання. Програмне забезпечення для підтримки дистанційного навчання має безліч характеристик.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання проблеми. Впровадженням онлайн-технологій в освітній процес займаються як українські, так і зарубіжні дослідники. Вони розглядали інформатизацію освіти в контексті суспільних трансформацій, реформ освіти, розроблення теоретично-методичних аспектів застосування інформаційних технологій, інформаційного-програмного забезпечення дистанційної освіти, управління інформаційними базами даних в освіті, комп'ютеризованої системи обробки інформації, забезпечення якості засвоєння знань здобувачами освіти, підвищення дієвості самостійної роботи над навчальним предметом, тощо [1, с. 20–23].

Для всіх рівнів освітніх закладів України дистанційна освіта є відносно новим явищем, тому доцільно розглянути основи впровадження онлайн-

технологій. Прийняття законодавчих актів дає нормативну базу для функціонування нової системи освіти, однак впровадження онлайн технологій неможливе без надійної основи – платформи дистанційного навчання [2].

Система орієнтована насамперед на організацію взаємодії між викладачем та учнями, хоча підходить і для організації традиційних дистанційних курсів, а так само підтримки очного навчання. Платформа Moodle дозволяє ефективно організувати процес навчання, використовуючи такі можливості як проведення семінарів, тестів, заповнення електронних журналів, включення у заняття різних об'єктів і посилань з інтернету, і багато інших [3].

Платформа дистанційного навчання STELLUS – повнофункціональний, побудований на web-технології, модульний комплекс програмного забезпечення для підтримки відкритої освіти. Комплекс легко вбудовується в навчальний процес коледжу, інституту, університету, академії чи школи. Він надає весь необхідний інструментарій для створення дистанційних навчальних курсів, програмованих навчальних посібників і тестових завдань використовуючи стандартний web-браузер.

Ця платформа дозволяє: вести підготовку навчальних матеріалів і тестів; управляти навчальним процесом (складати індивідуальні та групові розклади занять); планувати навчальне навантаження; забезпечує процедури складання тестів та іспитів в автоматичному і напівавтоматичному режимі; отримувати статистичні звіти для аналізу. Переваги: гнучкість; модульність. Що дозволяє вирішувати завдання з мінімальними затратами; орієнтованість на гуманітарні і творчі дисципліни; зручність інтерфейсу; інтегрованість [4].

Microsoft Learning Gateway представляє собою платформу для взаємодії всіх учасників освітнього процесу. Вона легко поєднується із вже існуючими в закладі освіти системами управління та забезпечує їх надійність і безпеку, задовольняє основні потреби в роботі з інформацією, і може бути надійною основою для подальшого розвитку навчального закладу.

Можна сказати, що розглянуті платформи виконують одне завдання, однак з використанням різних технологій. Вони орієнтовані на різний рівень

складності системи дистанційного навчання, кожна має свої сильні та слабкі сторони.

Таким чином, кожен заклад вищої освіти може обирати платформу дистанційного навчання у відповідності до потреб та моделі дистанційної освіти, створеної в закладі освіти.

Негативною тенденцією є те, що видавці платформ часто намагаються ставити педагогічні проблеми на другий план, на перше місце ставиться сумісність зі стандартами й спрощення створення, управління й обслуговування навчання, що для клієнтури свідчить про скорочення витрат.

Іншою негативною тенденцією при використанні платформ є також те, що тьютори використовують в своїй діяльності найчастіше асинхронні засоби спілкування, але не застосовують засоби специфічні, задумані спеціально для дистанційного супроводу. Асинхронні засоби їм дають можливість лише ознайомитися із частинами курсу, переглянутими студентами, але тьютори не мають ніякої інформації про здійснення діяльності студентами. Здійснюється надання інформації, однак відсутній контроль, який є невід'ємною частиною процесу навчання.

Список використаних джерел:

1. Кіровоградський національний технічний університет. Електронний ресурс: онлайн форум. Режим доступу: <http://forum.kntu.kr.ua/>
 2. Гриценко В.Г. Організаційні засади інформатизації вищої освіти. Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка. Серія: педагогічні науки. 2013. Вип. 121, Ч. 1. С. 45–50.
 3. Програма ЮНЕСКО «Освіта для XXI століття», розроблена в 2000 р. та представлена на 67-й Генеральній Конференції ІФЛА (17-24 серпня 2001 року, Бостон, США). Бостон, 2001. 45 с.
- Професійна педагогічна освіта: системні дослідження: монографія / за ред. О.А. Дубасенюк. Житомир: видавництво ЖДУ ім. Івана Франка, 2015. 308 с.